

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 26 aprilie 2017

Președinte - X

Judecător - X

Grefier – X

La ordine judecarea apelului civil formulat de **apelantul-pârât X**, împotriva sentinței civile nr. 9355 din 8 decembrie 2016, pronunțată în dosarul nr. 9028/193/2016 al Judecătorei X, având ca obiect pensie întreținere, în contradictoriu cu **intimatul-reclamant X**.

La apelul nominal, făcut în ședința publică, se prezintă avocat X pentru apelant și reprezentanța legală a intimatului, X.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către grefierul de ședință care arată părțile, obiectul pricinii și stadiul procesual, precum și modul de îndeplinire a procedurii de citare, învederând instanței că dosarul se află la primul termen de judecată în apel împotriva sentinței civile nr. 9355 din 8 decembrie 2016 a Judecătorei X.

Avocat X înaintează la dosar împuternicire avocațială și depune o cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în legătură cu chestiunea de drept vizând aspectul controversat, dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.527 alin.2 și art.529 alin.2 din Noul Cod civil, echivalentul valoric al diurnei se include în totalul veniturilor nete lunare în raport de care se stabilește pensia de întreținere datorată de către părinte, copilului.

Instanța de apel pune în discuție admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la aspectul invocat.

TRIBUNALUL,

Deliberând, constată următoarele:

I.Expunerea succintă a procesului:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la Judecătoria X, la data de 23.06.2016 reclamantul X, prin reprezentant legal X, a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtul X, obligarea acestuia la plata pensiei de întreținere în funcțiile de nevoile minorului și de posibilitățile sale materiale, stabilită la $\frac{1}{4}$ din veniturile pe care acesta le realizează în prezent, de la data promovării prezentei cereri și până la majoratul acestuia.

În fapt, a arătat reclamantul că prin certificatul de divorț nr.13633/02.12.2013, s-a pronunțat divorțul dintre părinții săi iar prin convenția încheiată în procedura divorțului, s-a stabilit locuința minorului X, născut la data X, la mama X, iar pârâtul a fost obligat la plata unei pensii de întreținere în cuantum de 1000 lei lunar, doar pentru perioada 02.12.2013 – 30.06.2016 așa cum au convenit părțile.

A mai arătat reclamantul că, în prezent, are nevoi mult mai mari, fiind elev în clasa a 8 – a, iar pârâtul, deși personal, prin acordul încheiat, a fost de acord să contribuie și el la creșterea și educarea sa, nu a făcut acest lucru, în prezent existând o plângere penală în acest sens, care se află în curs de soluționare.

A mai arătat reclamantul că pârâtul realizează venituri considerabile, fiind angajat la SC X SRL și că este realmente prejudiciat prin neplata pensiei de întreținere la veniturile reale realizate de către acesta.

La termenul de judecată din data de 07.09.2016 avocat X, pentru pârât, a depus la dosar un înscris prin care petentul a arătat că veniturile sale sunt limitate la salariul pe care îl obține de SC X SRL, în cuantum de 1.250 lei, astfel cum rezultă din adeverința nr. 898/01.09.2016. A mai arătat

pârâtul că venitul încasat cu titlu de salariu este grevat de patru măsuri de poprire, din care două privesc creditele contractate în timpul căsătoriei cu mama minorului X.

Prin sentința civilă nr.9355 din 08.12.2016, Judecătoria X a admis cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul X prin reprezentant legal X împotriva pârâtului X și a obligat pârâtul la plata în favoarea reclamantului X, prin reprezentant legal X, a pensiei de întreținere în cuantum de 750 lei lunar, începând cu data introducerii prezentei cereri de chemare în judecată, cea de 23.06.2016, până la majoratul reclamantului.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că la data de 2.12.2013, numita X și pârâtul au divorțat de comun de acord, pe calea procedurii notariale, potrivit certificatului de divorț 13633/2.12.2013 . Cu privire la minorul X, foștii soți au încheiat o Convenție în procedura divorțului cu copii minori, prin care au stabilit exercitarea autorității părintești în comun cu privire la acesta, stabilirea locuinței minorului la mamă, program de vizită pentru tată și obligația pârâtului de a plăti o pensie de întreținere în favoarea minorului în cuantum de 1000 lei lunar, pentru perioada cuprinsă între 2 decembrie 2013 și 30 iunie 2016, la sfârșitul acestei perioade urmând a se stabili din nou, de comun acord, cuantumul pensiei de întreținere.

În drept, potrivit art. 516 alin. 1 C.civ., *obligația de întreținere există între soț și soție, rudele în linie dreaptă, între frați și surori, precum și între celelalte persoane anume prevăzute de lege*, iar art. 525 alin.1 din C.civ. prevede că *minorul care cere întreținere de la părinții săi se află în nevoie dacă nu se poate întreține din munca sa, chiar dacă ar avea bunuri*. Conform art. 529 alin.1 din C.civ. *întreținerea este datorată potrivit cu nevoile celui care o cere și cu mijloacele celui care urmează a o plăti*.

De asemenea, potrivit art. 531 alin. 1 din Codul civil, *dacă se ivește o schimbare în ceea ce privește mijloacele celui care prestează întreținerea și nevoia celui care o primește, instanța de tutelă, potrivit împrejurărilor, poate mări sau micșora pensia de întreținere sau poate hotărî încetarea plății ei*.

În cauza de față, prima instanță a constatat faptul că acordul notarial al foștilor soți cu privire la pensia de întreținere prestată în favoarea reclamantului a încetat, astfel încât acesta, la momentul de față, este lipsit de întreținere din partea pârâtului, care, potrivit art. 516 alin. 1 C.civ., este obligat de lege să presteze întreținere în favoarea copilului său minor.

Prima instanță a reținut că, minorul X are vârsta de 14 ani și este elev, aspecte ce fac dovada nevoii sale de a-i fi prestată întreținere. De asemenea, vârsta fragedă a acestuia, starea sa de minoritate justifică imposibilitatea sa de a se întreține, de unde instanța a conchis că acesta se află în nevoie de a i se presta întreținere, în sensul art. 525 alin. 1 C.civ.

În răspunsurile date la interogatoriul administrat pârâtului, acesta a arătat că este de acord să plătească o pensie de întreținere în favoarea reclamantului, însă nu la cuantumul inițial stabilit, ci la nivelul salariului minim pe economie, având în vedere că acesta este nivelul la care este plătit în prezent și deoarece mai are, de asemenea, încă doi copii minori în întreținere, aspect confirmat cu certificatele de naștere prezente la dosar.

A reținut prima instanță cu privire la veniturile pârâtului, că din răspunsul primit de la Inspectoratul Teritorial de Muncă Botoșani, rezultă că, la data de 14.10.2016, pârâtul figura ca având contracte de muncă active la SC X SRL și SC X SRL X SRL, iar din răspunsurile primite la adresele emise de instanță de la SC X SRL și X SRL , a rezultat că pârâtul a fost angajat la SC X SRL până în luna iunie 2016, în care a fost înregistrată prezenta acțiune, când a devenit angajatul SC X SRL pentru perioada iunie-iulie 2016. Începând cu luna iulie 2016, pârâtul a redevenit angajatul SC X SRL .

Cu privire la veniturile obținute la SC X SRL, având în vedere declarația apărătorului reclamantei, potrivit căreia această societate a fost înființată de foștii soți, precum și faptul că, din extrasul ORC prezent la filele 76-77, pârâtul este asociat unic al societății, dată fiind voința reclamantului de a nu ține cont de veniturile obținute din această societate, precum și imposibilitatea de a stabili cu exactitate veniturile obținute din exploatarea acesteia, instanța nu a luat în considerare această sursă de venit a pârâtului.

În stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, prima instanță a avut în vedere veniturile realizate de către pârât în ultimele douăsprezece luni cu privire la care există date, respectiv perioada noiembrie 2015 - octombrie 2016, potrivit adeverințelor privind veniturile salariale din

care rezultă că pârâtul are un salariu lunar, la SC X SRL, variind între 1155 și 1401 lei. De asemenea, a reținut prima instanță că petentul a realizat, la aceeași societate, în perioada noiembrie 2016-octombrie 2016, o diurnă lunară cu o valoare cuprinsă între 800 și 1250 euro, iar în perioada iunie-iulie 2016, pârâtul a realizat, ca angajat al SC X SRL, venituri salariale totale de 944 lei și diurnă în valoare totală de 600 euro.

Procedând la calculul mediei aritmetice a veniturilor totale ale pârâtului în perioada noiembrie 2015-octombrie 2016, prima instanță a reținut că rezultă un venit salarial mediu pe lună de 1264 lei și o diurnă medie lunară de 1079 euro, convertită în lei la cursul de 1 euro=4,5 lei la 4856 lei, așadar, un venit lunar total de 6120 lei.

Cu privire la diurna lunară, pârâtul a depus la dosar concluziile scrise, prin care a invocat Decizia nr. 21/19.10.2015 a ICCJ, care a stabilit faptul că echivalentul valoric al normei de hrană prevăzute de art. 2 alin. 4 și art. 4 alin. 4 din OG 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, *nu se include în totalul veniturilor nete lunare în raport de care se stabilește pensia de întreținere datorată de părinte copilului*. Instanța de fond a reținut faptul că, în prezenta cauză, pârâtul nu lucrează în sectorul de apărare națională, astfel încât decizia ICCJ invocată nu este aplicabilă în prezentul litigiu.

De asemenea, instanța a avut în vedere faptul că diurna realizată de către pârât nu are caracter ocazional, ci este permanentă, fiind de asemenea, într-un quantum substanțial mai mare față de salariul de bază. Astfel, instanța a apreciat că ar fi contrar interesului superior al copilului a nu se ține cont, în stabilirea quantumului pensiei de întreținere, de aceste venituri constante ale pârâtului, realizate cu titlu de diurnă, ce măresc semnificativ limita în care se poate stabili quantumul întreținerii datorate reclamantului. Din aceste motive, prima instanță a procedat la stabilirea pensiei de întreținere datorate de către pârât reclamantului, cu luarea în considerare a diurnelor lunare ale acestuia.

De asemenea, având în vedere existența obligației de întreținere a pârâtului față de minorii X și X, instanța a dat eficiență prevederilor art. 529 alin. 2 C.civ., ce stabilesc plafonul maxim până la care poate ajunge quantumul întreținerii atunci când părintele are obligația legală de a întreține trei sau mai mulți copii (jumătate din venitul lunar) și prin urmare, l-a obligat pe pârât la prestarea unei pensii de întreținere în favoarea reclamantului de până la 1/6 din veniturile sale lunare, respectiv la un maxim de 1020 lei pe lună. Prima instanță a apreciat că un quantum lunar de 750 lei pe lună este echitabil și proporțional, prin raportare la nevoile reclamantului, în vârstă de 14 ani.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, a formulat apel pârâtul X prin care a solicitat modificarea în totalitate a sentinței apelate în sensul stabilirii pensiei de întreținere datorate minorului X exclusiv în funcție de veniturile de natură salarială întrucât veniturile ocazionale realizate cu titlu de diurnă, nu intră în această categorie de natură salarială ori a veniturilor asimilate acesteia.

În continuarea motivării a mai arătat că diurnele de care a beneficiat, ca șofer, pe durata deplasărilor în țară/străinătate se situează sub plafonul legal de impozitare și, prin urmare, sumele acordate cu acest titlu nu intră în categoria veniturilor salariale impozabile, conform art.76 din Codul fiscal care dispune că regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și indemnizațiilor, oricărei alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării, detașării, după caz, în altă localitate în țară și în străinătate, în interesul serviciului.

De altfel, mai arată că neinclusiunea diurnei în veniturile de natură salarială, este justificată pe deplin prin prisma caracterului juridic special al acestuia, destinația sa fiind aceea de a acoperi cheltuielile de hrană, transport și alte cheltuieli legate de deplasarea angajatului, quantumul acesteia mai mare fiind justificat în speță, de faptul că, date fiind deplasările în spațiul comunităților europene, aceste cheltuieli sunt estimate prin norme europene, la nivelul costurilor și veniturilor din Uniunea europeană.

II.Cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept:

În ceea ce privește admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, apelantul a arătat că sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile prevăzute de art.519 din NCPC în sensul că chestiunea de drept care se cere a fi lămurită

este esențială pentru soluționarea pe fond a cauzei aflată în curs de judecată în apel. Astfel, arată apelantul că prin includerea diurnei acordate de angajator pentru deplasările în exteriorul țării în cuantumul veniturilor nete lunare în raport de care se stabilește pensia de întreținere, instanța de fond i-a majorat, în mod artificial, cuantumul sumei datorată cu titlu de pensie de întreținere.

Referitor la dispozițiile legale aplicabile în cauză, arată că din cuprinsul art. 527 și 529 din Codul civil, rezultă că legiuitorul a prevăzut că obligația de întreținere este datorată în funcție atât de nevoia creditorului, cât și de mijloacele de care dispune debitorul întreținerii ori pe care acesta le-ar putea obține. La calcularea întreținerii se ține seama de veniturile și bunurile acestuia, de posibilitățile de realizare a lor și de celelalte obligații ale debitorului. Când întreținerea este datorată de părinte, ea se stabilește în raport cu venitul lunar net al părintelui așa cum prevede art. 529 alin. (2) din Codul civil.

În ceea ce privește noțiunea de "venit" arată că este de observat că reglementarea din Noul Codul Civil referitoare la baza de calcul al pensiei de întreținere datorate de către părinte copilului nu mai face referire doar la "câștigul din muncă" al debitorului - fostul art. 94 alin. (3) din Codul familiei, ci are în vedere, generic, toate veniturile acestuia, indiferent de sursă, respectiv din muncă ori din alte surse (de exemplu, chirii, redevențe, dividende, depozite bancare, fructe civile și industriale ale bunurilor proprii etc).

Arată în continuarea motivării că, ceea ce interesează în speță este dacă echivalentul valoric al diurnei realizate de el pentru deplasările externe, reprezintă un "venit" care trebuie luat în considerare la calcularea pensiei de întreținere, conform art. 527 și 529 din Codul civil, deoarece Codul civil nu definește noțiunile de "venit" și de "venit lunar net", regăsite în art. 527 și 529. Or, problema definirii noțiunii de "venituri" în funcție de care se stabilește cuantumul obligației de întreținere, cu referire la includerea sumelor de bani cu o anumită afectare, a făcut obiect de preocupare, fiind analizată în doctrina și jurisprudența anterioare noului Cod civil, de o manieră ce își păstrează actualitatea, însă în chestiunea referitoare la diurnă nu s-a ajuns la o lămurire deplină.

Susține că, în prezent, prin Decizia nr. 21/19.10.2015 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 943/21.12.2015 dată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept privind includerea normei de hrană prevăzută de OUG 26/1994 și acordată personalului salariat din sectorul de apărare națională în totalul veniturilor nete lunare în raport cu care se stabilește pensia de întreținere datorată minorului de părinte, Înalta Curte a statuat că accepiunea sumelor de bani care intră în sfera venitului net avut în vedere de art. 529 NCC trebuie corelată cu venitul brut lunar, pe baza căruia se stabilește venitul net lunar, sens în care devin relevante prevederile legale din Codul fiscal referitoare la venitul lunar brut și net din salarii.

De asemenea arată că pct. 106 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, prevede că "*Venitul brut lunar din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate într-o lună, conform art. 55 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate*". Înalta Curte a statuat că legiuitorul a exclus, în mod explicit, chiar din baza de calcul al venitului net lunar sumele prevăzute de art. 55 alin. (4) din Codul fiscal, astfel încât sumele în discuție - respective contravaloarea normei de hrană - nu numai că sunt excluse de la impozitare, însă nici nu reprezintă venituri din salarii ori asimilate acestora și, ca atare, nu se subsumează noțiunii de "venit", relevantă în contextul art. 527 și 529 din Codul civil, motiv pentru care nu pot fi luate în calcul la stabilirea sumelor datorate cu titlu de pensie de întreținere. Esențial de precizat, totodată, fiind și faptul că, Înalta Curte a reținut la baza raționamentului juridic ce a dus la pronunțarea acestei decizii faptul că este lipsită de relevanță împrejurarea că sumele de bani în discuție au caracter de continuitate, cât timp nu reprezintă venituri de natură salariată.

Ca atare, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii a observat că este preferabilă raportarea la criteriul naturii de venit salarial, în raport cu dispozițiile Codului fiscal, ce permite identificarea venitului din salariu sau a venitului asimilat acestuia.

Or, pentru identitate de rațiune, în temeiul principiului de drept *ubi eadem est ratio. ibi eadem solutio esse debet*, consideră că aceste considerente devin aplicabile și cu privire la veniturile realizate de el din diurnă, diurnă care se situează sub plafonul legal de impozitare și deci nu sunt

supuse impozitării astfel cum prevede art. 76 Cod fiscal, nefiind venituri salariale impozabile care intră în categoria venitului brut în raport de care se determină venitul net ce trebuie avut în vedere la stabilirea pensiei de întreținere.

Totodată, susține că în conformitate cu art. 76 din Codul fiscal regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și indemnizațiilor și oricărei alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detașării după caz, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel: în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice; în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar.

Or, diurnele de care a beneficiat, indiferent de cuantumul lor, pe care instanța de fond l-a apreciat, în mod subiectiv, "substanțial", nu se încadrează în indemnizațiile ce depășesc plafoanele legale, și care devin, prin aceasta, venituri salariale impozabile.

A mai susținut că, diurna nu este un venit salarial acordat pentru munca efectuată în baza contractului individual de muncă ci reprezintă, în esență, o indemnizație plătită de angajator în condiții speciale, respective pe perioada detașării, zilnic, pentru acoperirea cheltuielilor suplimentare generate chiar de detașare (transport, cazare, masa etc). În cazul său detașările fiind efectuate în exteriorul țării, au devenit incidente prevederile legale valabile la nivelul UE referitor la cuantumul diurnei, aceasta fiindu-i acordată în euro, însă în mod corelativ și cheltuielile suplimentare efectuate erau făcute tot în euro, fiind raportate la costurile din țările în care se afla.

Având în vedere aceste aspecte, solicită admiterea prezentei cereri și pronunțarea unei încheieri prin care să se dispună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul dispozițiilor art. 519 NCPC în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în legătură cu chestiunea de drept vizând includerea sau neinclusiunea diurnelor în cuantumul venitului net avut în vedere la stabilirea pensiei de întreținere datorate de părinte copilului minor.

Reprezentanta legală a intimatului X, X, a precizat că nu este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la aspectele arătate întrucât are informații că tatăl copilului realizează venituri mult mai mari decât salariul minim pe economie și este în interesul superior al copilului ca acesta să beneficieze de toate veniturile realizate de părinte.

III. Soluția Tribunalului privind cererea de hotărâre prealabilă.

Potrivit art. 519 NCPC, dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Din cuprinsul acestor prevederi legale rezultă următoarele condiții de admisibilitate a sesizării: existența unei chestiuni de drept, problema pusă în discuție trebuind să fie una veritabilă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite; chestiunea de drept să fie ridicată în cursul judecății în fața unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei să depindă soluționarea pe fond a cauzei; chestiunea de drept să fie nouă, respectiv să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare iar Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra problemei de drept printr-o hotărâre obligatorie pentru toate instanțele.

Tribunalul apreciază că în cazul de față toate condițiile de mai sus sunt îndeplinite.

Astfel, chestiunea de drept este una veritabilă, în esență apelantul ridicând problema dacă în noțiunea de venituri și bunuri ale celui care datorează întreținerea intră și diurna acordată de angajator pentru acoperirea cheltuielilor necesare pe perioada de detașare. Aceasta întrucât în conținutul textelor art. 527 alin. 2 și art. 529 alin. 2 din actualul cod civil se fac precizări generice la noțiunea de "venituri" și "venit lunar net", fără a detalia în mod lămuritor ce include sau exclude această categorie de venituri în raport de care se stabilește obligația de întreținere pentru copilul

minor.

Celelalte condiții sunt de asemenea îndeplinite, deoarece chestiunea de drept este ridicată în cursul judecății în fața unui complet al tribunalului investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a apelului și este nouă (în sensul art 519 NCPD), nefacând obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nefiind deja lămurită de Înalta Curte printr-o hotărâre pronunțată într-un recurs în interesul legii sau într-o altă cerere de hotărâre preliminară, noțiunea de „soluționare pe fond” trebuind înțeleasă în sens larg, incluzând nu numai problemele de drept material ci și pe cele de drept procesual, cu condiția ca de rezolvarea acestora să depindă soluționarea pe fond a cauzei.

În consecință, cererea de sesizare va fi admisă, judecata urmând să fie suspendată până la soluționarea hotărârii prealabile cf. art. 520 al. 2 NCPD, tribunalul considerând necesar a sesiza ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea rezolvare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.527 alin.2 și art. 529 alin.2 din NCC, echivalent valoric al diurnei se include în totalul veniturilor nete lunare în raport de care se stabilește pensia de întreținere datorată de către părinte copilului.

IV.Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1.Redarea normei de drept.

Art.527 alin.2 - „La stabilirea mijloacelor celui care datorează întreținerea se ține seama de veniturile și bunurile acestuia, precum și de posibilitățile de realizare a acestora; de asemenea, vor fi avute în vedere celelalte obligații ale sale”.

Art. 529 alin.2 din NCC – „Când întreținerea este datorată de părinte, ea se stabilește până la o pătrime din venitul să lunar net pentru un copil, o treime pentru doi copii și o jumătate pentru trei sau mai mulți copii.

2.Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

Jurisprudența Tribunalului X cu privire la modul de aplicare și interpretare a dispozițiilor art.527 pct.2 și art. 529 alin.2 din NCC este divergentă și reiese din următoarele sentințe și decizii: sentința civilă nr. 1765/2014 a Judecătorei X, definitivă prin decizia civilă nr.108A din 03.03.2015 a Tribunalului X pronunțată în dosarul nr.1889/222/2014, sentința civilă nr. 8193/2015 a Judecătorei X, definitivă prin decizia civilă nr.21A din 12.01.2016 a Tribunalului X pronunțată în dosarul nr.7126/193/2015, sentința civilă nr. 6533/24.06.2015 a Judecătorei X, definitivă prin decizia civilă nr.543A din 11.11.2015 a Tribunalului X pronunțată în dosarul nr.11198/193/2014, sentința civilă nr. 4518/10.06.2016 a Judecătorei X, definitivă prin decizia civilă nr.973A din 24.11.2016 a Tribunalului X pronunțată în dosarul nr.2068/193/2016, sentința civilă nr. 1060/28.02.2017 a Judecătorei X, definitivă prin neapelare pronunțată în dosarul nr.13624/193/2016.

3.Prezentarea jurisprudenței naționale:

Jurisprudența națională este de asemenea divergentă și se apreciază ca fiind relevantă asupra chestiunii de drept sesizată următoarele sentințe și decizii: sentința civilă nr.914/2016 a Judecătorei X, decizia civilă nr.71 din 21.01.2013 a Tribunalului X, decizia civilă nr.524/2014 a Tribunalului X și decizia civilă nr.39A a Tribunalului X.

4. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate.

Opinia completului sesizat cu prezenta cauză este în sensul că la calcularea cuantumului pensiei de întreținere datorată de părinte copilului, trebuie să se aibă în vedere și veniturile realizate de părinte sub forma diurnei întrucât în cazul de față acestea se ridică în medie la suma de 1.000 euro lunar și în realitate în cuantum mult mai mare decât salariul de bază plătit și acceptat de către părinte care este echivalent cu salariul minim garantat pe economie din România.

Pe lângă această disproporție majoră între venitul salarial și cuantumul diurnei care dezavantajează nivelul pensiei de întreținere, este de precizat că el nu diferă cu nimic față de caracterul de continuitate și previzibilitate al veniturii de bază, fiind încasat de asemenea lună de lună, încât nu există nici o rațiune pentru care să nu fie luat în calcul.

Chiar dacă acest venit are o destinație specială, completul apreciază că este în interesul superior al copilului ca la stabilirea pensiei de întreținere să se țină cont și de sumele realizate de

pârât cu titlu de diurnă, deoarece acestea măresc semnificativ suma avută în vedere ca bază de calcul pentru obligația datorată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție formulată de apelantul X.

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art.519 Cod proc. civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în legătură cu chestiunea de drept vizând aspectul dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.527 alin.2 și art. 529 alin.2 din noul Cod civil, echivalentul valoric al diurnei se include în totalul veniturilor nete lunare în raport de care se stabilește pensia de întreținere datorată de către părinte copilului.

În temeiul art.520 alin.2 Cod proc. civilă dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2017.

Președinte,
X

Judecător,
X

Grefier,
X

Red. X
Tehnored. X
Ex.4 / 06.06.2017